

31971L0118

8.3.1971.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 55/23

PADOMES DIREKTĪVA**(1971. gada 15. februāris)****par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē svaigas mājputnu gaļas ražošanu un laišanu tirgū**

(71/118/EEK)

EIROPAS KOPIENU PADOME,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līgumu,
un jo īpaši tā 43. un 100. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu,

tā kā Padomes 1967. gada 13. jūnija Regula Nr. 123/67/EEK ⁽²⁾ par mājputnu gaļas tirgus kopīgo organizāciju minētajā nozarē izveidojusi vienotu tirgu;

tā kā tik ilgi, kamēr tirdzniecību kavēs atšķirības dalībvalstu veselības prasībās attiecībā uz mājputnu gaļu, minētās regulas īstenošanai nebūs vajadzīgā efekta;

tā kā lai novērstu šīs atšķirības, dalībvalstu veselības noteikumi ir jātuvina;

tā kā būtu jāpieņem Kopienas noteikumi, ko pēc pārejas perioda, kura laikā tie attieksies tikai uz Kopienas iekšējo tirdzniecību, piemēros mājputnu gaļai, ko laiž tirgū dalībvalstīs; tā kā šo direktīvu tomēr nevajadzētu piemērot mājputnu gaļai, ko ražotāji, ievērojot zināmus nosacījumus, piegādā tieši patērētājiem;

tā kā par ierosinātās tuvināšanas mērķi jo īpaši jābūt higiēnas prasību standartizēšanai attiecībā uz mājputnu gaļu kautuvēs, kā arī glabāšanas un transportēšanas laikā; tā kā dalībvalstu

kompetentajām iestādēm joprojām vajadzētu būt atbildīgām par to kautuvju apstiprināšanu, kas atbilst higiēnas prasībām, kuras noteiktas šajā direktīvā, kā arī par to, lai tiktu ievēroti nosacījumi, kas reglamentē šādu apstiprināšanu; tā kā būtu arī jānosaka, ka dalībvalstīm jāapstiprina saldētavas;

tā kā, lai nodrošinātu pietiekamas veterinārās pārbaudes, ņemot vērā konkrētos apstākļus, kādos tās tiek veiktas, daži uzdevumi jāuztic kvalificētiem palīgiem, kas darbojas valsts pilnvarota veterinārārsta pakļautībā un uzraudzībā;

tā kā visām dalībvalstīm būtu jānosaka standartprasību minimums attiecībā uz šo palīgu profesionālās sagatavošanas teorētisko un praktisko līmeni un citiem nosacījumiem, kas ir svarīgi, lai nodrošinātu viņu kompetenci, godīgumu un objektivitāti, bet to vajadzētu veikt tā, lai pieļautu iespēju pakāpeniski standartizēt noteikumus un programmas, kas saistītas ar šo profesionālo sagatavošanu;

tā kā attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību veselības sertifikātu, ko izsniedzis eksportētājas valsts pilnvarots veterinārārsts, to uzskata par labāko veidu, kā pārliecināt galamērķa valsts kompetentās iestādes, ka piegādātā mājputnu gaļa atbilst šīs direktīvas prasībām; tā kā šim sertifikātam jābūt pie mājputnu gaļas sūtījuma uz galamērķi;

tā kā dalībvalstīm jābūt tiesībām aizliegt ievest to teritorijā no citas dalībvalsts tādu mājputnu gaļu, kas nav piemērota lietošanai uzturā vai neatbilst Kopienas veselības prasībām;

⁽¹⁾ OV 109, 9.7.1964., 1721./64. lpp.

⁽²⁾ OV 117, 19.6.1967., 2301./67. lpp.

tā kā šādos gadījumos kravas nosūtītājam būtu jāļauj saņemt gaļu atpakaļ vai nu pēc viņa paša, vai pēc viņa pārstāvja lūguma, ja vien nav kāda veselības pamatojuma to neļaut;

tā kā aizlieguma vai ierobežojuma gadījumā iemeslus vajadzētu darīt zināmus kravas nosūtītājam vai viņa pārstāvim un dažos gadījumos arī eksportētājas valsts kompetentajām iestādēm;

tā kā ja starp kravas nosūtītāju un galamērķa dalībvalsts iestādēm rodas strīds par aizlieguma vai ierobežojuma pamatojumu, kravas nosūtītājam jānodrošina iespēja saņemt tāda veterinārijas eksperta atzinumu, ko viņš var izvēlēties no Komisijas izveidotas ekspertu grupas;

tā kā strīdus starp dalībvalstīm jautājumā par to, vai kautuves apstiprināšana bijusi pamatota, būtu jārisina saskaņā ar steidzamības procedūru Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, ko 1968. gada 15. oktobrī izveidojusi Padome;

tā kā dažās jomās, kur radušās īpašas problēmas, noteikumus dalībvalstīs nevar tuvināt, iekams nav veikta pamatīgāka izpēte;

tā kā dzīvnieku veselības noteikumi, kas attiecas uz tirdzniecību ar dzīvniekiem mājputniem un svaigu mājputnu gaļu, tiks iztirzāti citās Kopienas direktīvās; tā kā acīmredzams, ka pirmie pasākumi būtu jāveic attiecībā uz valsts noteikumu tuvināšanu šajā jomā, paredzot konkrētus nosacījumus, saskaņā ar kuriem dalībvalstis var aizliegt vai ierobežot mājputnu gaļas ieviešanu to teritorijā dzīvnieku veselības apsvērumu dēļ, un paredzot Kopienai steidzamības procedūru Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, saskaņā ar kuru dalībvalstu veiktos pasākumus varētu izvērtēt, cieši sadarbojoties dalībvalstīm un Komisijai, un vajadzības gadījumā tos grozīt vai atcelt,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

I SADAĻA

Vispārīgie noteikumi

1. pants

1. Šo direktīvu piemēro tirdzniecībai ar šādu sugu mājdzīvnieku svaigu gaļu: vistu, tītaru, pērļu visticu, pīļu un zosu gaļu.

2. Visas minēto mājdzīvnieku daļas, ko var lietot uzturā, uzskata par mājputnu gaļu.

3. Visu mājputnu gaļu, kam nav veikts nekāds konservēšanas process, uzskata par svaigu gaļu; tomēr šajā direktīvā atdzesētu un saldētu gaļu uzskata par svaigu gaļu.

2. pants

Šajā direktīvā:

- a) "liemenis" ir viss putna ķermenis pēc atasiņošanas, noplūkšanas un iekšu izņemšanas; tomēr nieru izņemšanu, kāju atdalīšanu tarsālajā locītavā vai galvas atdalīšanu var veikt pēc izvēles;
- b) "liemeņa daļas" ir daļas no liemeņa, kas definēts a) apakšpunktā;
- c) "subprodukti" ir svaiga gaļa, kas nav liemenis, kurš definēts a) apakšpunktā, pat ja tie ir dabiskā veidā saistīti ar liemeni;
- d) "iekšējie orgāni" ir subprodukti no krūšu, vēdera un iegurņa dobuma, tostarp traheja un barības vads un, vajadzības gadījumā, guza;
- e) "pirmskaušanas apskate" ir dzīvputnu apskate saskaņā ar I pielikuma III nodaļas prasībām;
- f) "pēckaušanas veterinārā ekspertīze" ir nokautu putnu apskate kautuvē tūlīt pēc nokaušanas saskaņā ar I pielikuma V nodaļu;
- g) "valsts pilnvarots veterinārārsts" ir veterinārārsts, ko iecēlusi dalībvalsts galvenā kompetentā iestāde;
- h) "palīgs" ir profesionāli sagatavota persona, ko dalībvalsts kompetentā centrālā iestāde ieceļ par palīgu valsts pilnvarotajam veterinārārstam;
- i) "eksportētāja valsts" ir dalībvalsts, no kuras svaigo mājputnu gaļu nosūta uz citu dalībvalsti;
- j) "galamērķa valsts" ir dalībvalsts, uz kuru svaigo mājputnu gaļu nosūta no kādas citas dalībvalsts.

II SADAĻA

Noteikumi par Kopienas iekšējo tirdzniecību un tirdzniecību dalībvalstīs

3. pants

1. Katra dalībvalsts nodrošina to, ka tiek atļauta tirdzniecība tikai ar svaigu mājputnu gaļu, kas, neierobežojot 11. pantu, atbilst šādām prasībām:

- a) tā iegūta kautuvē, kas apstiprināta un uzraudzīta saskaņā ar 5. panta 1. punktu;
- b) tā iegūta no dzīvnieka, kura pirmskaušanas apskati veicis valsts pilnvarots veterinārārsts vai viņa palīgi saskaņā ar 4. pantu un kurš pēc šādas apskates atzīts par derīgu nokaušanai svaigas mājputnu gaļas tirdzniecības vajadzībām;
- c) tā apstrādāta pietiekami higiēniskos apstākļos saskaņā ar I pielikuma IV nodaļu;
- d) tās pēckaušanas veterināro ekspertīzi veicis valsts pilnvarots veterinārārsts vai viņa palīgi saskaņā ar 4. pantu, un tā atzīta par derīgu lietošanai uzturā saskaņā ar I pielikuma VI nodaļu;
- e) uz tās ir veselības marķējums, kas atbilst I pielikuma VII nodaļai;
- f) saskaņā ar I pielikuma IX nodaļu tā pēc pēckaušanas veterinārās ekspertīzes glabāta pietiekami higiēniskos apstākļos kautuvēs, kas ir apstiprinātas un tiek uzraudzītas saskaņā ar 5. panta 1. punktu, vai saldētavās saskaņā ar 5. panta 4. punktu;
- g) tā ir pienācīgi iepakota un transportēta pietiekami higiēniskos apstākļos, kas atbilst I pielikuma X un XI nodaļas prasībām.

2. Tirdzniecībā nelaiž šādu mājputnu gaļu:

- a) svaigu mājputnu gaļu, kas apstrādāta ar ūdeņraža peroksīdu vai citām balinošām vielām, vai ar dabiskām vai mākslīgām krāsvielām;
- b) svaigu mājputnu gaļu, kas apstrādāta ar antibiotikām, konservantiem vai mīkstinātājiem;
- c) svaigu mājputnu gaļu, kas apstrādāta ar aromatizējošām vielām.

3. Tomēr, ja galamērķa valsts to atļauj, 1. punktā minētie nosacījumi nav jāievēro attiecībā uz gaļu, kas paredzēta citam nolūkam, nevis lietošanai uzturā; šādā gadījumā galamērķa valsts veic visus pasākumus, kas nepieciešami, lai nepieļautu, ka gaļu izmanto nolūkiem, kam tā nav paredzēta.

4. Šā panta 1. punkta nosacījumus nepiemēro svaigai mājputnu gaļai, ko atsevišķos gadījumos tās ražotājs piegādā tieši galīgajam patērētājam tā personīgajam patēriņam, neizmantojot mobilo tirdzniecību, piegādi pa pastu vai pārdošanu tirgū.

4. pants

1. Veicot pirmskaušanas apskati un pēckaušanas veterināro ekspertīzi un uzraugot higiēnas nosacījumus, kas noteikti I pielikuma II un IV nodaļā, un kas jāievēro kautuvēm, valsts pilnvarotais veterinārārsts var izmantot palīgus, kas darbojas viņa uzraudzībā un pakļautībā.

2. Tikai tās personas, kas atbilst II pielikuma prasībām, var darboties kā palīgi. Padome, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, paredz sīkāk izstrādātus noteikumus attiecībā uz profesionālās sagatavotības līmeni, kādu prasa no palīgiem saskaņā ar II pielikuma 1. punkta b) un d) apakšpunktu un 4. punktu.

3. Palīgi palīdz valsts pilnvarotajam veterinārārstam veikt tikai šādas darbības:

- uzraudzīt I pielikuma II un IV nodaļā paredzēto higiēnas noteikumu piemērošanu,
- pārbaudīt, vai, veicot pirmskaušanas apskati, nav vērojams kāds no I pielikuma III nodaļas 12. punktā minētajiem simptomiem,
- pārbaudīt, vai, veicot pēckaušanas veterināro ekspertīzi, nav vērojami I pielikuma VI nodaļas 28. punktā minētie nosacījumi.

5. pants

1. Tās dalībvalsts galvenā kompetentā iestāde, kuras teritorijā atrodas kautuve, nodrošina to, ka 3. panta 1. punkta a) apakšpunktā paredzēto apstiprinājumu piešķir vienīgi tad, ja ir ievēroti I pielikuma I un II nodaļas noteikumi, un ar noteikumu, ka kautuve var izpildīt citus šā pielikuma nosacījumus; tā arī nodrošina, ka atbilstību šiem noteikumiem pārbauda valsts pilnvarotais veterinārārsts un ka apstiprinājumu atsauc, ja viens vai vairāki noteikumi vairs netiek ievēroti.

2. Visas apstiprinātās kautuves reģistrē sarakstā, un katrai piešķir veterinārā apstiprinājuma numuru. Katra dalībvalsts paziņo pārējām dalībvalstīm un Komisijai apstiprināto kautuvju sarakstu un to veterinārā apstiprinājuma numuru un dara tām zināmu katru apstiprinājuma atsaukšanas gadījumu.

3. Ja dalībvalsts uzskata, ka nosacījumi apstiprinājuma saņemšanai nav ievēroti vai vairs netiek ievēroti kādā kautuvē citā dalībvalstī, tā attiecīgi informē šīs dalībvalsts galveno kompetento iestādi. Kompetentā iestāde veic visus vajadzīgos pasākumus un paziņo dalībvalsts galvenajai kompetentajai iestādei par pieņemtajiem lēmumiem un iemesliem šādu lēmumu pieņemšanai.

Ja šī dalībvalsts baidās, ka nav veikti vajadzīgie pasākumi vai arī tie nav pietiekami, tā var iesniegt šo jautājumu izskatīšanai Komisijā, kas prasa vienu vai vairāku veterināro ekspertu atzinumu. Ņemot vērā šo atzinumu, dalībvalstīm var atļaut saskaņā ar 12. pantā noteikto procedūru uz laiku aizliegt ievest to teritorijā svaigu mājputnu gaļu no minētās kautuves.

Šo atļauju var atsaukt saskaņā ar procedūru, kas noteikta 12. pantā, ņemot vērā vienu vai vairāku veterināro ekspertu sniegto jaunāko atzinumu.

Veterinārajiem ekspertiem jābūt tādas dalībvalsts pilsoņiem, kas nav strīdā iesaistītā dalībvalsts.

Apspriedusies ar dalībvalstīm, Komisija paredz vispārīgus noteikumus šā punkta piemērošanai, jo īpaši attiecībā uz veterināro ekspertu iecelšanu un procedūru, kas jāievēro, lai sniegtu atzinumus.

4. Pat ja saldētavas atrodas ārpus kautuves, tās, attiecībā uz svaigas mājputnu gaļas glabāšanu, uzrauga valsts pilnvarots veterinārārsts.

Tās dalībvalsts galvenā kompetentā iestāde, kuras teritorijā atrodas saldētava, attiecībā uz svaigas mājputnu gaļas glabāšanu, ir atbildīga par šīs saldētavas apstiprināšanu un apstiprinājuma atcelšanu.

6. pants

Neierobežojot 3. panta 2. punktu un kamēr nav stājušies spēkā Kopienas noteikumi, šī direktīva neietekmē dalībvalstu noteikumus attiecībā uz:

- a) nosacījumiem saldētavas apstiprināšanai, kas minēti 5. panta 4. punktā, un jebkura šāda apstiprinājuma atsaukšanu;
- b) mājputnu gaļas apstrādāšanu ar vielām, kas var svaigu mājputnu gaļu padarīt bīstamu vai kaitīgu cilvēku veselībai, un piesūcināšanu ar antibiotikām, estrogēniem, tireostatiem, mīkstinātājiem, pesticīdiem, herbicīdiem vai vielām, kas satur arsēnu vai antimonu;

- c) svešu vielu pievienošanu svaigai mājputnu gaļai un tās apstrādi ar jonizēšanu un ultravioleto starojumu.

7. pants

Šī direktīva neietekmē pārsūdzības, kas dalībvalstīs iespējamas saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem un paredzētas šajā direktīvā, lai apstrīdētu kompetento iestāžu lēmumus.

III

Noteikumi, kas attiecas tikai uz Kopienas iekšējo tirdzniecību

8. pants

Katra dalībvalsts nodrošina, ka svaigai mājputnu gaļai, ko sūta uz citu dalībvalsti, transportēšanas laikā uz galamērķa valsti līdz ir veselības sertifikāts, kas atbilst I pielikuma VIII nodaļas prasībām.

9. pants

1. Neierobežojot pilnvaras, kas rodas saskaņā ar 5. panta 3. punkta otrās daļas otro teikumu, dalībvalsts var savā teritorijā svaigu mājputnu gaļas tirdzniecību, kas ieviesta no citas dalībvalsts, ja, veicot veselības pārbaudi galamērķa valstī, tiek atklāts, ka:

- a) šāda gaļa nav piemērota lietošanai uzturā, vai ka
- b) nav ievēroti 3., 8. vai 14. panta noteikumi.

2. Lēmumi, kas pieņemti saskaņā ar 1. punktu, pēc piegādātāja vai tā pārstāvja lūguma ļauj saņemt atpakaļ svaigo mājputnu gaļu ar noteikumu, ka tas nav pretrunā veselības aizsardzības apsvērumiem. Visos gadījumos veic drošības pasākumus, lai nepieļautu tādu šīs gaļas izmantošanu, kas nav paredzēta.

3. Šos lēmumus dara zināmus piegādātājam vai viņa pārstāvim, minot šādu lēmumu pieņemšanas iemeslus. Pēc lūguma šie pamatotie lēmumi tūlīt viņam rakstiski jāizsūdz, norādot, kādas pārsūdzības pret tiem iespējamas saskaņā ar spēkā esošajiem tiesību aktiem, kā arī to, kādā formā un kādos termiņos tās jāiesniedz.

4. Ja šādi lēmumi pamatojas uz lipīgas vai infekciozas slimības diagnosticēšanu, bojāšanos, kas bīstama cilvēku veselībai, vai uz nopietniem šīs direktīvas noteikumu pārkāpumiem, lēmumus un to pamatojumus tūlīt dara zināmus arī eksportētājas valsts galvenajai kompetentajai iestādei.

10. pants

Katra dalībvalsts dod tiesības saņemt veterinārā eksperta atzinumu tiem piegādātājiem, kuru svaigo mājputnu gaļu saskaņā ar 9. panta 1. punktu nedrīkst laist pārdošanā tās teritorijā. Katra dalībvalsts nodrošina, ka, pirms kompetentās iestādes veic kādus citus pasākumus, piemēram, gaļas iznīcināšanu, veterinārajiem ekspertiem ir iespēja noteikt, vai ir izpildīti 9. panta 1. punkta nosacījumi.

Veterinārajam ekspertam jābūt tādas dalībvalsts pilsonim, kas nav eksportētāja valsts vai galamērķa valsts.

Komisija, pieņemot lēmumu pēc dalībvalstu priekšlikuma, izveido to veterināro ekspertu grupu, no kuriem var prasīt šādu atzinumu sagatavošanu. Pēc apspriešanās ar dalībvalstīm tā paredz vispārīgus noteikumus, kas jāpiemēro jo īpaši attiecībā uz šādu atzinumu formulēšanas procedūru.

11. pants

1. Neierobežojot 2. līdz 4. punktu, dalībvalstu dzīvnieku veselības noteikumus attiecībā uz tirdzniecību ar dzīvnieku mājputniem un mājputnu gaļu turpina piemērot, līdz stājas spēkā kādi Kopienas noteikumi.

2. Ja ir draudi, ka dzīvnieku slimības varētu izplatīties, ievēdot dalībvalsts teritorijā svaigu mājputnu gaļu no citas dalībvalsts, dalībvalsts drīkst veikt šādus pasākumus:

- a) ja sākas epizootiskas slimības uzliesmojums citā dalībvalstī, uz laiku aizliegt vai ierobežot svaigas mājputnu gaļas ieviešanu no tiem minētās dalībvalsts rajoniem, ko skārusi slimība;
- b) ja epizootiskā slimība izplatās vai ja ir citas nopietnas lipīgas vai infekcijas slimības uzliesmojums, uz laiku aizliegt vai ierobežot svaigas mājputnu gaļas ieviešanu no visas minētās dalībvalsts teritorijas.

3. Katrai dalībvalstij tūlīt jāpaziņo citām dalībvalstīm un Komisijai par jebkuras tādas slimības uzliesmojumu tās teritorijā, kas minēta 2. punktā, un par pasākumiem, kuri veikti, lai to kontrolētu. Šai dalībvalstij tūlīt arī jāziņo par slimības novēršanu.

4. Par pasākumiem, ko dalībvalstis veikušas saskaņā ar 2. punktu, un par jebkuru šādu pasākumu atcelšanu tūlīt jāziņo citām dalībvalstīm un Komisijai, reizē minot iemeslus, kāpēc tas darīts.

Saskaņā ar procedūru, kas noteikta 12. pantā, var pieņemt lēmumu atcelt vai grozīt šos pasākumus, jo īpaši, lai saskaņotu tos ar pasākumiem, ko paredzējušas citas dalībvalstis.

5. Ja rodas 2. punktā paredzētā situācija un ja vajadzīgs, lai citas dalībvalstis arī piemērotu pasākumus, kas paredzēti saskaņā ar minēto punktu, vajadzības gadījumā tos grozot saskaņā ar 4. punktu, atbilstīgus pasākumus paredz saskaņā ar procedūru, kas noteikta 12. pantā.

12. pants

1. Ja jāpiemēro šajā pantā noteiktā procedūra, priekšsēdētājs vai nu pēc paša iniciatīvas vai pēc dalībvalsts lūguma jautājumu tūlīt iesniedz Pastāvīgajai veterinārijas komitejai (še turpmāk "Komiteja"), kas izveidota ar Padomes 1968. gada 15. oktobra Lēmumu.

2. Komitejā dalībvalstu balsis vērtē, kā paredzēts Līguma 148. panta 2. punktā. Priekšsēdētājs nebalso.

3. Komisijas pārstāvis iesniedz paredzēto pasākumu projektu. Komiteja sniedz atzinumu par šiem pasākumiem divu dienu laikā. Atzinumu sniedz ar divpadsmit balsu vairākumu.

4. Komisija paredz pasākumus un tūlīt tos piemēro, ja tie ir saskaņā ar Komitejas atzinumu. Ja tie nav saskaņā ar Komitejas atzinumu vai atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt ierosina Padomei pasākumus, kas jāapstiprina. Padome pieņem pasākumus ar kvalificētu balsu vairākumu.

Ja Padome nav apstiprinājusi nekādus pasākumus piecpadsmit dienās pēc tam, kad priekšlikums iesniegts, Komisija apstiprina ierosinātos pasākumus un tūlīt tos piemēro, ja vien Padome ar vienkāršu balsu vairākumu nav nobalsojusi pret tiem.

13. pants

Šis direktīvas 12. pantu piemēro astoņpadsmit mēnešus, sākot no dienas, kad jautājums pirmo reizi iesniegts Komitejai, vai nu saskaņā ar 12. panta 1. punktu, vai saskaņā ar jebkuriem citiem atbilstīgiem noteikumiem.

14. pants

1. Dalībvalstis aizliedz mājputnu gaļas atdzesēšanas procesu "Spinchiller", kas šobrīd tiek izmantots. Šis aizliegums stājas spēkā tikai no 1976. gada 1. janvāra.

2. Apspriedusies ar dalībvalstīm Pastāvīgajā veterinārijas komitejā, Komisija līdz 1972. gada 1. janvārim iesniedz Padomei ziņojumu par to, vai ir viens vai vairāki alternatīvi atdzesēšanas procesi.

3. Datumu, kas noteikts 1. punktā, nomaina ar 1977. gada 1. janvāri, ja vien Padome, pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma, līdz 1972. gada 1. janvārim nav konstatējusi, ka ir atklāts viens vai vairāki jauni, rūpnieciski izmantojami procesi.

IV SADAĻA

Nobeiguma noteikumi

15. pants

Iekams nav stājušies spēkā Kopienas noteikumi par svaigas mājputnu gaļas importu no trešām valstīm, dalībvalstis piemēro šādam importam noteikumus, kas ir vismaz līdzvērtīgi šīs direktīvas noteikumiem.

16. pants

Neierobežojot 14. pantu, dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas un tās pielikumu prasības:

- a) attiecībā uz Kopienas iekšējo tirdzniecību: divos gados pēc direktīvas izziņošanas;
- b) attiecībā uz svaigu mājputnu gaļu, ko ražo un tirgo dalībvalstu teritorijā: ne vēlāk kā piecus gadus pēc direktīvas izziņošanas.

Tās tūlīt informē par to Komisiju.

17. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1971. gada 15. februārī

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. COINTAT

I PIELIKUMS

I NODAĻA

HIGIĒNAS PRASĪBAS, KO IZVIRZA KAUTUVĒM

1. Kautuvēs jābūt:

- a) telpai vai segtai platībai, kas ir pietiekami liela un viegli tīrāma un dezinficējama – mājputnu pirmskaušanas apskatei;
- b) īpašai telpai, ko viegli tīrīt un dezinficēt, kas paredzēta tikai mājputniem, kas cieš no kādas slimības, vai par kuriem ir aizdomas, ka tie cieš no kādas slimības;
- c) kaušanas telpai, kas ir pietiekami liela, lai apdullināšanu un atasiņošanu, no vienas puses, un noplūkšanu un jebkuru plaucēšanu, no otras puses, varētu veikt dažādās vietās. Jebkurai atverei starp kaušanas telpu un telpu vai platību, kas minēta a) apakšpunktā, kura nav šaura atvere, caur kuru drīkst pārvietot tikai kautos mājputnus, jābūt durvīm, kas noslēdzas automātiski;
- d) iekšu izņemšanas un sagatavošanas telpai, kas ir pietiekami liela, lai iekšu izņemšanu veiktu vietā, kas atrodas pietiekami tālu no pārējām darba pozīcijām vai ir atdalīta no tām ar šķērssienu, lai nepieļautu piesārņojumu. Jebkurai atverei starp iekšu izņemšanas un sagatavošanas telpu un kaušanas telpu, kas nav šaura atvere, caur kuru drīkst pārvietot tikai kautos mājputnus, jābūt durvīm, kas noslēdzas automātiski;
- e) ja vajadzīgs, nosūtīšanas telpai;
- f) vienai vai vairākām pietiekami lielām atdzesēšanas vai saldēšanas telpām;
- g) telpai vai platībai spalvu savākšanai, ja vien tās neuzskata par atkritumiem;
- h) īpašām slēdzamām telpām, kas paredzētas mājputnu gaļai, kura uz laiku aizturēta, un cilvēku veselībai kaitīgai gaļai, kas deklarēta par nederīgu lietošanai uzturā, un atkritumiem, ja šādu gaļu un atkritumus neizved no kautuves katru dienu;
- i) īpašai telpai, kas paredzēta vienīgi tādas mājputnu gaļas tehniskai apstrādei vai iznīcināšanai, kas deklarēta par nederīgu lietošanai uzturā saskaņā ar 28. punktu, gaļai, kas saskaņā ar 29. punktu nav atļauta lietošanai uzturā, un atkritumiem un kaušanas blakusproduktiem, kuri paredzēti rūpnieciskiem nolūkiem, ja šādu tehnisku apstrādi vai iznīcināšanu veic kautuvē;
- j) pārgērbšanās telpām, mazgāšanās tvertnēm, dušām un ūdensklozeta tualetēm; pēdējo minēto durvis nedrīkst vērties tieši uz darba telpām; mazgāšanās tvertnēm jābūt apgādātām ar karsto un auksto ūdeni, materiāliem roku tīrīšanai un dezinficēšanai un vienreiz lietojamiem roku dvieļiem; mazgāšanās tvertnēm jābūt līdzās tualetēm;
- k) īpaši sagatavotai vietai mēsliem, ja vien mēsli netiek uzreiz un higiēniski aizvākti;
- l) vietai un atbilstīgām iekārtām būru un transporta līdzekļu tīrīšanai un dezinficēšanai;
- m) pienācīgi iekārtotai slēgtai telpai, kas paredzēta tikai veterinārā dienesta vajadzībām;
- n) darba telpās – pienācīgam aprīkojumam roku un darbarīku tīrīšanai un dezinficēšanai; šādam aprīkojumam jābūt cik iespējams tuvu darba pozīcijām; krāni nedrīkst būt ar roku darbināmi; šajās telpās jābūt tekošam karstajam un aukstajam ūdenim, tīrīšanas un dezinficēšanas līdzekļiem un vienreiz lietojamiem roku dvieļiem; instrumentu tīrīšanai ūdens temperatūra nedrīkst būt zemāka par + 82 °C;
- o) telpām, kurās iespējams jebkurā laikā efektīvi veikt veterinārās pārbaudes, kas paredzētas šajā direktīvā;
- p) pienācīgai apkārtējai sienai vai citiem iezogšanas līdzekļiem;
- q) neierobežojot a), b), c) un d) apakšpunktu, pienācīgam ēkas tīrās un piesārņotās daļas norobežojumam;

- r) no a) līdz j) apakšpunktā minētajās telpās:
  - ūdensnecaurīdīgai grīdai, ko viegli tīrīt un dezinficēt, izturīgai pret puvi un tā konstruētai, lai ūdens varētu viegli aizplūst,
  - gludām sienām ar mazgājamu pārklājumu gaišās krāsās vai nokrāsotām vismaz 2 metru augstumā, ar noapaļotiem stūriem un lenķiem;
- s) pienācīgai ventilācijai un, ja vajadzīgs, tvaiku nosūcējam;
- t) pienācīgam dabiskajam vai mākslīgajam apgaismojumam, kas neizkropļo krāsas telpās, kuras paredzētas dzīvjiem vai nokautiem mājputniem;
- u) pienācīgai tikai dzeramā ūdens apgādei zem spiediena; tomēr ūdeni, kas nav dzeramais ūdens, var izņēmuma gadījumos izmantot tvaiku radīšanai, ar noteikumu, ka šim nolūkam ierīkoti cauruļvadi neļauj šo ūdeni izmantot citiem nolūkiem; turklāt izņēmuma gadījumos ūdeni, kas nav dzeramais ūdens, var atļaut lietot saldēšanas iekārtu atdzesēšanai. Cauruļvadiem, pa kuriem plūst ūdens, kas nav dzeramais ūdens, jābūt nokrāsotiem sarkanā krāsā, un tie nedrīkst iet cauri telpām, kurās atrodas gaļa;
- v) pienācīgai apgādei ar karstu dzeramo ūdeni zem spiediena;
- w) notekūdeņu aizvadīšanas sistēmai, kas atbilst higiēnas prasībām;
- x) atbilstīgam iekārtojuma aizsardzībai pret kaitēkļiem, piemēram, pret kukaiņiem, grauzējiem utt.;
- y) instrumentiem un darba iekārtām, kā arī iekārtām, kas nonāk saskarē ar mājputnu gaļu glabāšanas laikā, kuras ir no nerūsoša materiāla un ir viegli tīrāmas un dezinficējamas;
- z) īpašiem nerūsoša materiāla konteineriem, kuros nevar iekļūt nedz gaiss, nedz ūdens un kurus nevar atvērt – tās gaļas savākšanai, kas atzīta par nederīgu lietošanai uzturā VI nodaļas 28. punkta nozīmē.

II NODAĻA

HIGIĒNAS PRASĪBAS KAUTUVJU PERSONĀLAM, TELPĀM, IEKĀRTĀM UN INSTRUMENTIEM

2. No personāla, telpām, iekārtām un instrumentiem prasa absolūtu tīrību.

- a) Personālam jo īpaši jāvalkā tīrs darba apģērbs un galvassegas, kas ir gaišās krāsās un viegli mazgājami. Personāls, kas kauj dzīvniekus un darbojas ar gaļu, mazgā un dezinficē rokas vairākas reizes darbadienas laikā un katru reizi, kad atsāk darbu. Personām, kas bijušas saskarē ar slimiem dzīvniekiem vai inficētu gaļu, tūlīt pēc tam rūpīgi jānomazgā plaukstas un apakšdelmi ar karstu ūdeni un tad tie jādezinficē. Smēķēšana darba telpās un glabāšanas telpās ir aizliegta.
- b) Kautuvēs nedrīkst iekļūt suņi, kaķi vai citi dzīvnieki, kas nav šeit kaušanai paredzētie mājputni, kā noteikts 1. panta 1. punktā, izņemot kautuves darba dzīvniekus. Šo aizliegumu nepiemēro trušiem vai mājputniem, kas nav minēti 1. panta 1. punktā un kas paredzēti tūlītējai nokaušanai, ar noteikumu, ka tos neizmītina, nekauj, nesagatavo un neglabā vienā laikā ar mājputniem un vienās un tajās pašās telpās.

Grauzēji, kukaiņi un citi parazīti sistemātiski jāiznīcina.

- c) Telpas, kas minētas I nodaļas 1. punkta a), b), c) d) un e) apakšpunktā, jātīra un jādezinficē pēc vajadzības un katrā ziņā darbadienas beigās.
- d) Būriem mājputnu piegādei jābūt darinātiem no nerūsoša materiāla, viegli tīrāmiem un dezinficējamiem, un to grīdām jābūt ūdensizturīgām. Tie jātīra un jādezinficē katru reizi, kad tie tiek iztukšoti.
- e) Iekārtas un instrumenti, ko izmanto kaušanai, gaļas apstrādei un glabāšanai, jātur tīri un pilnīgā kārtībā. Tie rūpīgi jātīra un jādezinficē vairākas reizes katras darbadienas laikā, beidzot dienas darbu un pirms tos lieto atkal, ja tie tikuši piesārņoti, jo īpaši ar slimību mikrobiem.
- f) Konteinerus ar veselībai kaitīgu gaļu, kas nav derīga lietošanai uzturā, un subproduktiem iztukšo pēc izmantošanas un tīra un dezinficē katru reizi pēc iztukšošanas.

3. Telpas, instrumenti, darba iekārtas un mašīnas, ko lieto kaušanai, gaļas apstrādei un glabāšanai, jāizmanto vienīgi šiem nolūkiem.

4. Mājputnu gaļa un tās konteineri nedrīkst nonākt tiešā saskarē ar zemi.
5. Spalvas jāaizvāc uzreiz pēc mājputnu noplūkšanas.
6. Mazgāšanas līdzekļu, dezinficējošo līdzekļu un pesticīdu lietošana nedrīkst ietekmēt gaļas derīgumu patēriņam.
7. Personas, kas var piesārņot gaļu, nedrīkst nodarboties ar kaušanu vai gaļas apstrādi, jo īpaši, ja
  - a) tās cieš vai ir aizdomas, ka tās cieš no vēdertīfa, A un B paratīfa, infekciozā enterīta (salmonelozes), dizentērijas, infekciozā hepatīta, skarlatīnas vai šo slimību nēsātājiem;
  - b) tās cieš vai ir aizdomas, ka tās cieš no lipīgās vai infekciozās tuberkulozes;
  - c) tās cieš vai ir aizdomas, ka tās cieš no lipīgas vai infekciozas ādas slimības;
  - d) vienlaikus veic darbības, kas var būt par iemeslu mikrobu pārvešanai uz gaļu;
  - e) nēsā uz rokas pārsēju, kas nav ūdensizturīgs apvalks, kurš aizsargā neinficētu pirksta ievainojumu.
8. No katras personas, kas strādā ar mājputnu gaļu, prasa medicīnisku izziņu. Tā apliecina, ka nav šķēršļu šādai nodarbei; izziņa jāatjauno katru gadu un katru reizi, kad to pieprasa valsts pilnvarotais veterinārārsts; veterinārārstam vienmēr jābūt iespējai šo izziņu saņemt.

III NODAĻA

PIRMSKAUŠANAS APSKATE

9. Nokaušanai paredzētie mājputni jāpakļauj pirmskaušanas apskatei 24 stundu laikā pēc to atvešanas uz kautuvi. Pārbaude jāatkārto tieši pirms nokaušanas, ja pagājušas vairāk nekā 24 stundas kopš pirmskaušanas apskates.
10. Var noteikt, ka pirmskaušanas apskatē tikai konstatē pārvadāšanas laikā gūtos ievainojumus, ja mājputni pārbaudīti izcelsmes saimniecībā pēdējo 24 stundu laikā un konstatēts, ka tie ir veseli. Turklāt, ievedot kautuvē, jāpierāda mājputnu identitāte.

Ja pirmskaušanas apskati izcelsmes saimniecībā un kautuvē neveic viens un tas pats valsts pilnvarotais veterinārārsts, pie dzīvniekiem jābūt veterinārajam sertifikātam, kurā norādīti dati, kas vajadzīgi saskaņā ar III pielikumu.
11. Pirmskaušanas apskate jāveic pienācīgā apgaismojumā.
12. Pārbaudē jānosaka:
  - a) vai mājputni necieš no slimības, kas varētu tikt pārnesta uz cilvēkiem vai dzīvniekiem, vai tie neuzrāda šīs slimības simptomus, vai to vispārīgais stāvoklis ir tāds, kas norāda, ka tie ar šo slimību varētu saslimt;
  - b) vai mājputni uzrāda tādas slimības vai traucējumu simptomus, kuri ietekmē to vispārīgo stāvokli, kas var padarīt gaļu nederīgu lietošanai uzturā.
13. Mājputnus, kas cieš no vistu mēra, Ņūkāsas slimības, trakumsērgas, salmonelozes, holēras vai ornitozes, deklarē par uzturam nederīgiem.
14. Dzīvniekus nedrīkst nokaut, paredzot tos lietot kā svaigu gaļu uzturā,
  - pēc slimu mājputnu klātbūtnes kautuvē,
  - pēc veselības informācijas attiecībā uz to izcelsmi,ka tie bijuši saskarē ar mājputniem, kas cieš no vistu mēra, Ņūkāsas slimības, trakumsērgas, salmonelozes, holēras vai ornitozes, tādos apstākļos, kad šī slimība var būt pārnesta uz tiem.
15. Mājputni, kas minēti 12., 13. vai 14. punktā, jānokauj atsevišķi un pēc visu pārējo mājputnu nokaušanas.

IV NODAĻA

HIGIĒNAS PRASĪBAS ATTIECĪBĀ UZ KAUSĀNU

16. Mājputni, kas ievesti kautuves telpās, jānokauj tūlīt pēc apdullināšanas.
17. Atasiņošanai jābūt veiktai pilnīgi un tā, lai asinis nevarētu radīt piesārņojumu ārpus nokaušanas vietas.
18. Nokautie mājputni jānoplūc uzreiz un pilnīgi.
19. Iekšu izņemšana jāveic uzreiz. Liemenis jāatver tā, lai var pārbaudīt vēdera dobumu un visus iekšējos orgānus. Šim nolūkam aknas, liesu un gremošanas traktu izņem no liemeņa tā, ka tas netiek piesārņots un šo iekšējo orgānu dabiskā saikne saglabājas līdz pārbaudei.
20. Pēc pārbaudes iekšējie orgāni, kas tikuši izņemti, uzreiz jāatdala no liemeņa, un tās daļas, kas nav derīgas lietošanai uzturā, tūlīt jāaizvāc.
Iekšējie orgāni vai to daļas, kas paliek liemenī, izņemot nieres, pilnīgi jāizņem, ja iespējams, ievērojot higiēnas prasības.
21. Aizliegts mājputnu gaļu piepūst, tīrīt to ar drānu vai piepildīt liemeni ar jebko citu, kas nav ēdamie subprodukti, kuri iegūti no šajā kautuvē nokautajiem mājputniem.
Mājputnu daļas un subprodukti jāiepako tā, kā paredzēts 35. punktā.
22. Aizliegts sagriezt liemeni un pārvietot vai apstrādāt mājputnu gaļu, pirms pabeigta pārbaude. Valsts pilnvarots veterinārārsts var noteikt jebkuras citas darbības, kas vajadzīgas pārbaudei.
23. Aizturētā gaļa, kas deklarēta par nederīgu lietošanai uzturā saskaņā ar 28. punktu vai ko nav ļauts lietot uzturā saskaņā ar 29. punktu, kā arī spalvas un atkritumi, cik ātri vien iespējams, jāpārvieto uz telpām, teritorijām vai konteineriem, kas paredzēti 1. punkta g), h) un i) apakšpunktā, un ar tiem jārikojas tā, lai piesārņojums būtu minimāls.
24. Pēc pārbaudes un iekšu izņemšanas svaigā mājputnu gaļa uzreiz jānotīra un jāatdzesē saskaņā ar higiēnas prasībām.

V NODAĻA

PĒCKAUSĀNAS VETERINĀRĀ EKSPERTĪZE

25. Visas dzīvnieka daļas jāpārbauda tūlīt pēc nokaušanas.
26. Pēckausāšanas veterinārā ekspertīze jāveic pienācīgā apgaismojumā.
27. Pēckausāšanas veterinārajā ekspertīzē jāietver:
  - a) nokautā dzīvnieka vizuāla apskate;
  - b) ja vajadzīgs, nokautā dzīvnieka palpācija un incīzija;
  - c) konsistences, krāsas, smaržas un, ja vajadzīgs, garšas anomāliju izpēte;
  - d) vajadzības gadījumā - laboratoriski testi.

VI NODAĻA

VALSTS PILNVAROTA VETERINĀRĀRSTA LĒMUMS, VEICOT PĒCKAUŠANAS EKSPERTĪZI

28. 1. Mājputnu gaļu var deklarēt par pilnīgi nederīgu lietošanai uzturā, ja pārbaudē atklāj šādus trūkumus:
- nāve iestājusies nevis nokaušanas, bet cita iemesla dēļ,
  - vispārējs piesārņojums,
  - lieli ievainojumi un ehimoze,
  - nedabīga smarža, krāsa, garša,
  - pūšana,
  - nedabīga konsistence,
  - novājēšana,
  - tūska,
  - ascīts
  - žults izplūdums,
  - infekcijas slimība,
  - aspergiloze,
  - toksoplazmoze,
  - ekstensīvs zemādas vai muskuļu parazitisms,
  - ļaundabīgi vai daudzkārtīgi audzēji,
  - leikoze,
  - saindēšanās.
2. Nokautā dzīvnieka daļas, kurās lokalizēti traumatiski bojājumi, kas neietekmē pārējās gaļas derīgumu, atzīst par nederīgām lietošanai uzturā.
29. Uzturā nelieto šādus iekšējos orgānus: traheju, plaušas, kas atdalītas no liemeņa saskaņā ar 20. punktu, barības vadu, guzu, zarnas un žultspūsli.

VII NODAĻA

VESELĪBAS MARĶĒJUMS

30. Veselības marķēšana jāveic valsts pilnvarota veterinārārsta pakļautībā, kurš šim nolūkam glabā un uztur:
- a) instrumentus veselības marķējuma izdarīšanai uz gaļas, ko izsniedz palīgiem tikai marķēšanas laikā un tikai tik ilgi, cik tas šim nolūkam nepieciešams;
  - b) etiķetes un iesaiņojamo materiālu, ja uz tiem jau ir 31. punktā paredzētais zīmogs vai marķējums, un 31. punktā minētos spiedogus. Šīs etiķetes, iesaiņojamo materiālu un zīmogus izsniedz palīgiem vajadzīgajā skaitā tajā laikā, kad tie jālieto.

31. Veselības marķējums ir:

- a) neiesaiņotiem liemeņiem – zīmogs, kas piestiprināts katram no tiem.

Zīmogam jābūt tādām, lai to nevarētu izmantot atkārtoti; tam jābūt no izturīga materiāla, kas atbilst visām higiēnas prasībām, un pietiekami lielam, lai uz tā varētu ar skaidri salasāmām zīmēm norādīt šādu obligāto informāciju:

- augšējā daļā – eksportētājvalsts pirmos divus burtus,
- centrā – kautuves veterinārā apstiprinājuma numuru,
- apakšējā daļā – vienu no šādām iniciāļu kopām: CEE, EEG vai EWG.

Burtiem un cipariem jābūt 0,2 cm augstiem;

- b) iesaiņotiem liemeņiem un liemeņu daļām – marķējums, kas uzspiests uz iesaiņojuma materiāla, kam jābūt aizvērtam tā, lai to pēc atvēršanas nevarētu izmantot atkārtoti.

Iesaiņojumam jābūt no pietiekami izturīga materiāla, kas atbilst visām higiēnas prasībām; marķējumam jāsniedz tās pašas ziņas, kas tiek prasītas no zīmoga, un tām jābūt iespiestām ar tāda paša izmēra zīmēm;

- c) subproduktiem, kas neatrodas liemenī – virsū uzspiests marķējums, kam jābūt aizvērtam, kā aprakstīts b) apakšpunktā, vai arī zīmogs uz etiķetes, kas ir skaidri saredzams un stingri piestiprināts pie iesaiņojuma. Etiķetei jābūt piestiprinātai tā, ka to sabojā, atverot iesaiņojumu.

Zīmogam jābūt ovālam tintes zīmogam 6,5 cm platumā un 4,5 cm augstumā. Ar skaidri salasāmām zīmēm tajā jābūt norādītām šādām ziņām:

- augšējā daļā – eksportētājvalsts nosaukumam ar lielajiem burtiem,
- centrā – kautuves veterinārā apstiprinājuma numuram,
- apakšējā daļā – vienai no šādām iniciāļu kopām: CEE, EEG vai EWG.

Burtiem jābūt 0,8 cm augstiem, un cipariem – 1,1 cm augstiem.

VIII NODAĻA

VESELĪBAS SERTIFIKĀTS

32. Tā veselības sertifikāta oriģināls, kam jābūt pie svaigu mājputnu gaļas, transportējot to uz galamērķa valsti, jāizdod valsts pilnvarotajam veterinārārstam iekraušanas laikā. Veselības sertifikātam pēc formas un satura jāatbilst IV pielikumā sniegtajam paraugam. Tam jābūt vismaz galamērķa valsts valodā, un tajā jābūt informācijai, kas precizēta IV pielikumā sniegtajā paraugā.

IX NODAĻA

GLABĀŠANA

33. Pēc 24. punktā paredzētās atdzesēšanas svaiga mājputnu gaļa jāglabā temperatūrā, kas nedrīkst pārsniegt + 4 °C.

X NODAĻA

IEPAKOJUMS

34. a) Iepakojumam (piemēram, kārbām, kartona kastēm) jāatbilst visām higiēnas prasībām, jo īpaši:

- tas nedrīkst ietekmēt gaļas organoleptiskās īpašības,
- tas nedrīkst laist cauri vielas, kas ir kaitīgas cilvēku veselībai,
- tam jābūt pietiekami izturīgam, lai pienācīgi aizsargātu gaļu, kad to transportē un kad ar to rīkojas.

- b) Gaļas iepakojumu var izmantot atkārtoti tikai tad, ja tas darināts no nerūsējoša materiāla, ko viegli tīrīt, un ja to vispirms iztīra un dezinficē.

35. Kad svaigu mājputnu gaļu ietin iepakojuma materiālā (piemēram, plastikāta plēvē), kas ir tiešā saskarē ar to, tas jādara saskaņā ar higiēnas prasībām.

Šādiem iepakojumiem jābūt caurspīdīgiem un bezkrāsainiem un jāatbilst 34. punkta a) apakšpunkta prasībām; tos nevar atkārtoti izmantot gaļas iepakojšanai.

Mājputna daļām vai subproduktiem, kas atdalīti no liemeņa, vienmēr jābūt iepakotiem stingri noslēgtā aizsargapvalkā, kas atbilst iepriekšminētajiem kritērijiem.

XI NODAĻA

TRANSPORTS

36. Svaiga mājputnu gaļa jāpārvadā transporta līdzekļos vai konteineros, kas izveidoti un iekārtoti tā, lai visā transportēšanas laikā tiktu uzturēta IX nodaļā precizētā temperatūra.
  37. Svaigai mājputnu gaļai paredzētos transporta līdzekļus nedrīkst izmantot, lai pārvadātu dzīvus dzīvniekus vai jebkuru produktu, kas var būt kaitīgs gaļai vai to piesārņot, ja vien tos pēc šo produktu izkraušanas kārtīgi neiztīra, nedezinficē un, vajadzības gadījumā, nedezodorē.
  38. Svaigu mājputnu gaļu drīkst pārvadāt reizē ar vielām, kas var to ietekmēt vai piešķirt tai smaržu, ja tiek ievērota pienācīga piesardzība.
  39. Svaigu gaļu nedrīkst pārvadāt transporta līdzekļos vai konteineros, kas nav tīri un dezinficēti.
  40. Valsts pilnvarotais veterinārārsts pirms iekraušanas nodrošina, ka transporta līdzekļi vai konteineri un iekraušanas apstākļi atbilst šīs nodaļas higiēnas prasībām.
-

II PIELIKUMS

PRASĪBAS, KAS ATTIECAS UZ PALĪGIEM

1. Par palīgiem var pieņemt tikai personas, kuras:
    - a) uzrāda kompetentas iestādes apliecinājumu ar labu raksturojumu;
    - b) ieguvušas atbilstīgu pamatizglītību;
    - c) ir fiziski piemērotas šādam amatam;
    - d) spēju pārbaudē parāda, ka viņām ir adekvātas tehniskās zināšanas.
  2. Neierobežojot I pielikuma II nodaļas 7. un 8. punktu, kā palīgu nedrīkst nodarbināt nevienu personu, kas:
    - a) veic kādu darbību, kura varētu radīt svaigas mājputnu gaļas inficēšanas draudus;
    - b) pēc nodarbošanās ir miesnieks, vada mājputnu kautuvi vai strādā tur jebkurā amatā, tirgojas ar mājputniem vai putnu barību, ir mājputnu barības konsultants, ir profesionāls mājputnu audzētājs vai ir nodarbināts lauksaimniecības uzņēmumā.
  3. Pārbaudi, kas minēta 1. punkta d) apakšpunktā, organizē dalībvalsts galvenā kompetentā iestāde vai iestāde, ko norādījis šī dalībvalsts. Šādā pārbaudē piedalās tikai tādi kandidāti, kas pierāda, ka izgājuši trīs mēnešus ilgu praktisko mācību kursu pilnvarota veterinārārsta vadībā.
  4. Pārbaudē, kas minēta 3. punktā, ir teorētiskā daļa un praktiskā daļa, un tā attiecas uz šādiem jautājumiem:
    - a) teorētiskā daļa:
      - pamatzināšanas par mājputnu anatomiju un fizioloģiju,
      - pamatzināšanas par mājputnu anatomisko patoloģiju,
      - pamatzināšanas par higiēnu un jo īpaši par rūpniecisko higiēnu,
      - mājputnu kaušanas, sagatavošanas, iesaiņošanas un transportēšanas metodes un procedūra,
      - zināšanas par normatīvajiem un administratīvajiem aktiem, kas attiecas uz viņu darba veikšanu;
    - b) praktiskā daļa:
      - nokaušanai paredzēto mājputnu pārbaude un novērtējums,
      - nokauto mājputnu pārbaude un novērtējums,
      - dzīvnieka sugas noteikšana, izpētot kāda dzīvnieka tipiskās daļas,
      - nokauto mājputnu to daļu skaita noteikšana, kurās notikušas pārmaiņas, un komentāri šajā sakarībā,
      - pieredze pēckaušanas ekspertīzes veikšanā ražošanas vietā.
-

III PIELIKUMS

PARAUGS

VETERINĀRAIS SERTIFIKĀTS

mājputniem, ko pārved no saimniecības uz kautuvi

Kompetentais dienests ..... Nr. (1) .....

I. Dzīvnieku identifikācija

Dzīvnieku sugas .....

Dzīvnieku skaits .....

Identificēšanas zīme .....

II. Dzīvnieku izcelsme

Izcelsmes saimniecības adrese .....

.....

III. Dzīvnieku galamērķis

Dzīvniekus transportēs uz šādu kautuvi:

.....

ar šādu transporta līdzekli: .....

IV. Apliecinājums

Es, apakšā parakstījis valsts pilnvarotais veterinārārsts, apliecinu, ka iepriekš aprakstītie dzīvnieki ir pārbaudīti pirms kaušanas iepriekšminētajā saimniecībā:

(kur) ..... (kad) .....

un konstatēts, ka tie ir veseli.

(kur) ....., (kad) .....

Valsts pilnvarotā veterinārārsta paraksts

(.....)

_____

(1) Pēc izvēles

IV PIELIKUMS

PARAUGS

VESELĪBAS SERTIFIKĀTS

svaigai mājputnu gaļai ⁽¹⁾, kas paredzēta sūtīšanai uz EEK dalībvalstiEksportētāja valsts ..... Nr. ⁽²⁾ .....

Ministrija .....

Kompetentais dienests .....

Atsauce ⁽²⁾ .....

I. Gaļas identifikācija

gaļa .....

(dzīvnieka suga)

Iedalījums pa gabaliem .....

Iesaiņojums .....

Saiņu skaits .....

Tīrsvars .....

II. Gaļas izcelsme

Kautuves (kautuvju) adrese (adreses) un veterinārā apstiprinājuma numurs (numuri)

.....

.....

III. Gaļas galamērķis

Gaļu sūtīs no .....

(iekraušanas vieta)

uz .....

(galamērķa valsts un vieta)

ar šādu transporta līdzekli ⁽³⁾ .....

Nosūtītāja vārds un adrese .....

.....

Nosūtītāja vārds un adrese .....

.....

IV. Atestācija

Es, apakšā parakstījis valsts pilnvarots veterinārārsts, apliecinu, ka:

- a) — uz iepriekš aprakstītās mājputnu gaļas ⁽¹⁾
— uz iepriekš aprakstītās gaļas iepakojuma ⁽⁴⁾
ir marķējums, kas pierāda, ka gaļa ir no dzīvniekiem, kas nokauti apstiprinātās kautuvēs;
- b) šī gaļa atzīta par derīgu lietošanai uzturā pēc veterinārās pārbaudes, kas veikta saskaņā ar Padomes 1971. gada 15. februāra direktīvu par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē svaigas mājputnu gaļas ražošanu un tirdzniecību;
- c) šā sūtījuma transporta līdzekļi vai konteineri un iekraušanas apstākļi atbilst higiēnas prasībām, kas noteiktas šajā direktīvā.

(kur) ..... (kad) .....

Valsts pilnvarota veterinārārsta paraksts

.....

⁽¹⁾ Svaiga mājputnu gaļa: svaiga gaļa no šādām sugām: dzīvas vistas, tītari, pērļu vistiņas, pīles un zosis, kas nav apstrādāta, lai nodrošinātu tās konservēšanu; tomēr mājputnu gaļu, kas atdzēsēta vai saldēta, uzskata par svaigu.

⁽²⁾ Pēc izvēles.

⁽³⁾ Dzelzceļa vagoniem un kravas automobiļiem vajadzētu norādīt reģistrācijas numuru un lidmašīnām – reisa numuru.

⁽⁴⁾ Svītro pēc vajadzības.